

„Tuo pat kreipkis Išpažinties“

Jeigu kada parpuls, vaiki, tuo pat kreipkis Išpažinties ir dvasinio vadovavimo: parodyk žaizdą, nors ir nenoromis!, kad tave gydytų iš pagrindų, pašalinant bet kokią infekcijos galimybę, nors tau skaudėtų lyg per chirurginę operaciją.
(Kalvė, 192)

rugsėjo 10 d.

Nuoširdumas būtinas norint pasiekti didesnės vienybės su Dievu.

– Jeigu tavo viduje, mano sūnau, yra „rupūžė“ – išleisk ją! – Pirmiausia sakyk, kaip visada patariu, tai, ko nenorėtum, kad būtų žinoma kitiems. Jeigu jau kartą išleidai „rupūžę“ per Išpažintį, kaip tada gera! (Kalvė, 193)

Tebūnie palaimintas Dievas!, sakei sau pabaigęs sakramentinę Išpažintį. Ir galvojai: tarsi būčiau naujai gimęs.

Paskui romiai tęsei mintį: „Domine, quid me vis facere?“ – Viešpatie, ką nori, kad padaryčiau?

Ir tu pats sau pasakei atsakymą: su tavo malone, nežiūrint nieko, kad ir ką manytų kiti, vykdysiu ta švenčiausiąją Valią: „serviam!“ – tau tarnausiu be išlygų! (Kalvė, 238)

Nuolankumas kiekvieną sielą skatina nenusiminti savo kalčių akivaizdoje.

– Tikrasis nuolankumas skatina... prašyti atleidimo! (Kalvė, 189)

Jeigu būčiau raupsuotas, mano motina mane apkabintų. Be jokios baimės ir nedrąsos bučiuotų mano žaizdas.

Na, o Švenčiausioji Mergelė?
Jausdami, kad turime raupų, kad esame žaizdoti, turime šaukti: Motin!
Ir mūsų Motinos globa yra kaip bučinys žaizdoms, parūpinantis išgydymą. (Kalvė, 190)

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/tuoj-pat-kreipkis-
ispazinties/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/tuoj-pat-kreipkis-ispazinties/) (2026-04-11)